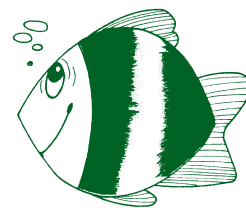

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

„Sehol nem ártanak, és nem pusztítanak... mert a föld tele lesz az Úr ismeretével...” (Lz II,9)

„Sötétben járunk, hajnalra várunk!” szól a „Szent vagy Uram” kevésbé ismert, de nagyon is sokat mondó adventi éneke. Urunk Jézus születésével, életével fényt hozott világunkba. Mindannyiunk feladata, hogy ezt a fényt tovább vigyük. A továbbadás feladat, és küldetés, de minket is megerősít, nekünk is élményt ad. Nagyobb boldogság adni, mint kapni, hivatkozott egykoron Szent Pál Jézus szavaira. Habár a karácsony inkább csak családi ünnep, de advent, és maga a karácsony is nagyon is jó alkalom arra, hogy ne csak szűk családjunknak, hanem minél több embernek tegyünk jót. De még ha csak családjunkra gondolunk, ez sem baj. Évente egyszer nem luxus építeni a családi köteléket! Nem véletlen beszélünk mostanában oly sokat a család-egyházról, a legkisebb sejtéről, ahol meg kell élnünk a hitet. És kinek, melyikünknek nincs pótolni valója szűkebb-tágabb családi környezetében, rokonsága, barátai körében?

És már maga a várakozás is lelki élményt kell jelentsen! A várakozás készülétként igyekszünk méltók lenni ahhoz, aki jön, és aki velünk marad, s a miénk marad.

Nemrég egy tanulságos történetet olvastam: Stradivarihoz, a híres hangszerkészítőhöz beállított egy németalföldi fiatalember hogy hadd tanuljon. Egyik este arra lett figyelmes a mester, hogy a műhelyben a fiú egy hegedűt szed szét. Megkérdezte tőle, hogy miért csinálja ezt, mire a fiú azt mondta: „Én ennek a hangszernek a lelkét

keresem”. A mester azt válaszolta: „Fiam, az, amit a kezdedben tartasz csak fa, lószőr és gyanta. Amikor ez megszólal, a lelke én vagyok, meg a zeneszerző, meg a zenész. Így együtt a Jóisten akaratából produkáljuk a csodát.”

Nos, nem csak Szent Efrém diakónus volt a Szentlélek hárfája, mert szép imákat, verseket írt. Te is hangszer vagy Isten kezében. Isten nem selejtnak teremtett, nem is pesszimizmusra. Istennel együtt ma is megtehetjük a csodát. Tedd ünneppé az ünnepet, magad, és környezeted számára. Boldog Kalkuttai Teréz anyának van egy nagyszerű imája a tevékeny adakozó élet szépségéről:

„Uram, akarod a kezemet, hogy ez a nap a rászoruló szegények és betegek megsegítésével teljen? – Uram, neked adom ma a kezemet.

Uram, akarod a lábamat, hogy a mai nap azok látogatásával teljen, akiknek barátra van szükségük? – Uram, ma neked adom lábamat.

Uram, akarod ma a hangomat, hogy a mai nap beszélgetéssel teljen azokkal, akik a szeretet szavát szomjazzák? – Uram, neked adom ma a hangomat.

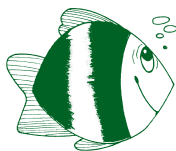
Uram, akarod a szívemet, hogy ez a nap a magányosok szeretetével múljon el, mert hiszen ők is emberek? – Uram, ma neked adom a szívemet.”

Korunk egyik nagy betegsége a türelmetlenség, a kitartás hiánya. A mai embernek minden azonnal kellene, az Istentől is. Ahogyan a közmondásban is szerepel: „Adj Uram, Istenem, de rögtön!” Az igazi lelki élet ennek viszont pont az ellenke-

zője: türelem, kitartás, és jócselekedetek. Mert jót tenni, jó. Urunk Jézus nem ment el részvétel nélkül, érzéketlenül, az emberek mellett: segít, gyógyított, örömhírt hirdetett. Keresztelő Jánosnak is ezt üzeni, erről lehet felismerni a Messiást: „Vigyétek hírt Jánosnak, amit hallotok és láttok. A vakok látnak... a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot.” (Mt 11,5)

Vidd hírt, amit hallottál, láttál, ami lelki örömed van, oszd meg másokkal. Pénzünk nincs sok, időnk is kevés. Azonban mindenki kapott valamilyen ajándékot, karizmát, ahogy Pál apostol mondja: A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. Az egyik a bölcsesség szavait kapja a Lélek által, a másik hitet, gyógyítást, prófétálást, tanítást. Tegyük bele tehát a közösbe ezeket a lelki kincseket, te is add bele a saját kis részedet! Meglátod, milyen hatalmas lelki kincstára van egyházunknak. Én szokás szerint nem csak hajnali rorate miséket teszem le adventben a közösbe. Évek óta készítek napi adventi gondolatokat. Megtálalhatóak plébániánk honlapján: www.egekkiralyneja.hu, az adventi gondolatok menüpont alatt. Szeretettel készítem majd az idén is. Teszek ebbe a kosárba egy kis engesztelést is a cursillo sikeréért. Tarts te is velem! Fogjuk egymás kezét, és kapaszkodjunk Jézusba, a rendíthetetlen kőszaliba, szép ünnepeket kívánva egymásnak! De Colores!

Horváth Zoltán atya, Újpest

Visszatekintés és jövő évi tervek

Bő egy éve választottak az egyházmegyei Cursillo világi vezetőjének, ezért az alábbiakban a Titkárságnak az elmúlt 15 hónapban végzett munkájáról szeretnék beszámolni, kiegészítve a jövő évre vonatkozó tervek ismertetésével. A beszámoló egyes részeinek alcímet adtam, melyek a titkársági és grémiumi összejövetelek lelki alapját jelentő szentírású idézetek voltak. Ezek kiválasztása nem véletlenszerűen történt – igyekeztem mindig az aktuális helyzethez, vagy a legfontosabb feladatokhoz illő részletet találni, ezért a lelki üzeneten kívül ezek jól tükrözik az adott időszakot is.

1. *„Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni.”* (Mt 5,14)
A Titkárság első feladata az volt, hogy láthatóvá váljunk. A 14 választott tag mellett állandó meghívott lett Visy Róbertné Éva, a Cursillo Iroda vezetője, Rébay Lajos, Telek Mihály, majd később a régiófelelősök. Ezen belül operatív testületként létrejött a 7 fős Grémium. Elosztottuk a feladatokat. (ld. újságunk 2012/3. szám). A honlap szerkesztését Weisz Dóra vette át, a *De Colores* újság összeállításának felelőse Velencei Katalin lett. Munkájuk eredményeképpen a honlap kiállításában megőrizte stílusát, hírei rendszeresen frissülnek, tartalma bővült. Az újság továbbra is rendszeresen megjelenik, évente kétszer nyomtatásban, a nyári szám csak elektronikus formában. A fontosabb híreket eljuttatjuk a *„Magyar Kurír”*-hoz is. Bozi György gondozza a név és címlistát, bővíti a végzett cursillisták elérhetőségét tartalmazó fájlt. Ennek pontossága és naprakészsége elengedhetetlenül fontos. Kérek mindenkit, hogy jelezze, ha adataiban változás állt be. Megszólaltunk a *„Mária Rádió”*-ban is – az egyik februári szombat esti adásban Várdai Judit és én beszélünk a Cursillóról.

2. *„Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljetek méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok.”* (Ef 4,1)
Meghívottságunk elsősorban arra szól, hogy a mozgalom életéhez tartozó alap-

vető szervezőmunkát és koordinációt elvégezzük. Tavaly decemberben Leányfalun volt egy-egy férfi és női Cursillo, idén egy áprilisi férfi Cursillo, valamint ide tartozik a Horváth Zoltán atya által kezdeményezett, párhuzamosan tartott egy-egy férfi és női Cursillo Egerben. A budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház lett az idei cursillós rendezvények új helyszíne. Vezetője, Wolowicz Ádám atya szeretettel fogadott bennünket. Itt tartottunk egy-egy férfi és női Cursillót, egy rektorképzőt júniusban, valamint lelki gyakorlatot októberben. Sajnos, a budatétényi cursillós titkárság nem nézte jó szemmel a „betolakodást”, és kérte, hogy ne tartsunk ott Cursillokat. A konfliktus élezését mindenképpen szeretnénk kerülni, ezért új helyszínt kerestünk. Így 2014-ben Tahiban, a Szív Lelkiségi Központban lesznek a cursillós események. Terpszemlénk során a házat minden igényt kielégítőnek találtuk, és reméljük, hogy a leányfalui Szent Gellért Háztól mindössze 4,5 km-re elhelyezkedő épületben jól fogja érezni magát mindenki: jelöltek, atyák, munkatársak.

3. *„Törekedjék mindegyikünk embertársa javára és épülésére.”* (Róm 15,2)
Régi terv valósult meg a havi rendszerességgel felváltva tartott központi kiscsoportozás és ultreya újraindításával. A XII. Táltos utcai templomban és közösségi házban ez év elejétől a Mária utcához hasonlóan, ugyan csak kéthetente, de szerető közösséget találhat minden cursillista. Az ultreyák minden alkalommal a Székely János püspök atya által bemutatott szentmise után zajlanak.

4. *„Ne hazudjatok egymásnak. Vessétek le a régi embert szokásaival együtt, és öltösetek föl az újat, aki állandóan megújul Teremtőjének képmására a teljes megismerésig”* (Kol 3,9-10)
A Titkárság az arányosság és megújulás szempontjait szem előtt tartva kért fel új rektorokat, valamint a korábbi gyakorlatól eltérően, de a cursillós alapirodalom elveivel összhangban, tett javaslatot a rekto-

roknak a munkatársak személyére. Ennek szellemében avattunk új rektorokat Korai Pálné Szandi és Bozi György személyében. Mindketten nagy lelkesedéssel és elhivatottsággal készültek a hétvégékre, melyek nagyon jól sikerültek.

5. *„Bizony mondom nektek – felelte Jézus –, ha lesz bennetek hit, és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával tehetitek meg, ami történt, hanem akár ennek a hegynek is mondhatjátok: Emelkedj föl és omolj a tengerbe, s az is végbemejy.”* (Mt 21,21)
Több, jelentős előrelépés történt a magyarországi Cursillo másik, „verbita” ágával történő közeledésben. Ennek legfontosabb eseménye a november 20-án aláírt megállapodás volt, mely szerint az egyházmegyéinkben működő két titkárság közös koordinációs testületet (Cursillo Tanács) hoz létre, elfogadja az alapirodalom tanítását, közös lelki vezetőt fogad el, egyeztet a hétvégéken elhangzó beszédek vázlatait és a munkatárs képzés elveit. A megállapodás következménye az is, hogy honlapunk (www.bpcursillo.hu) a „cursillo.hu”-ról a budatétényiekével azonos megosztásban elérhetővé válik. Megjelenés előtt áll az új, bővített imakönyv. Ezt mindkét cursillós ág egyformán tudja majd használni. Székely János atya kezdeményezésére titkárságunk felvette Boldog Özséb nevét. Túl azon, hogy ezzel jobban azonosíthatók leszünk, Szent Pál mellé kaptunk egy másik védőszentet is. Pilisi látomása, a sok apró láng egyetlen tűznyalábbá válása, majd a remetéknél szerető közösséggé alakítására vonatkozó hallomása könnyen vonatkoztatható a mi evangelizációra vonatkozó küldetésünkre is.

6. *„...megmentett minket ellenségeinktől és gyűlölőink kezétől, hogy irgalmazzon atyáinknak, és megemlékezzék szövegségéről...”* (Lk 1, 71-72)
Évek óta nehézséget jelent atyákat találni a hétvégékre. Eljutottunk arra a pontra, hogy külső egyházmegyékből hívott pap nélkül nem tudjuk lebonyolítani ezeket. Ennek csak egyik oka a Cursillo számá-

ra elkötelezett papok túlerheltsége. Nem tudtunk újakat, fiatalokat elhívni a hétvégékre, akik Krisztus szavát meghallva, talán mellénk állnának. Egyre nehezebb új munkatársakat, különösen rektorokat is találni. Az „első generációs” cursillisták, már életkoruknál fogva is, nem tudnak olyan aktívan részt venni a mozgalom életében, mint korábban, és nagyon hiányzik az a 30-35 éves korosztály, amely hitelesen meg tudná szólítani az utánpótlást jelentő fiatalokat.

7. „Legyetek hát állhatatosak, testvérek, és ragaszkodjatok a hagyományokhoz, amelyeket tőlünk élőszóban vagy levélben kaptatok” (2 Tessz 2,15)

Májusban négy részvevővel képviseltük az egyházmegyei és egyben a hazai Cursillo Mozgalmat az Európai Munkacsoport éves találkozóján. Erről részletes beszámoló jelent meg a *De Colores* előző számában. A hozzászólásokban az eredeti, Eduardo Bonnini-karizmához való ragaszkodást fejeztük ki, és azt tartjuk, hogy ennek jobb megismerése és átültetése a jelenlegi gyakorlatba az előrevivő. Arsenio Pachón, Bonnini egykori kiscsoport társa és Jaime Mas mallorcai cursillós atya október elején papoknak tartott továbbképzést. Ahhoz képest, hogy 100-nál több pap végzett Magyarországon Cursillót, nagyon kevesen, mindössze 14-en vettek ezen részt. Pozitívum azonban a találkozói létrejött, valamint az elhangzott tanítások, melyek nyomán új szempontokat kaptunk a cursillós beszédekhez. Hamarosan elkészül az 1954-ben Bonnini által írt beszédek fordítása. Ezek törzsszövegéből készülhetnek el a világi beszédek vázlatai, benne a Cursillo tanításának lényegét kifejező kötelező alapmondatokkal. Terveink szerint a munkatársak megkapnák az eredeti szöveget is, hogy jól értsék az alapszándékot, és annak alapján egészítsék ki egyéni példáikkal beszédjeiket.

8. „Ha valaki szolgál, azzal az erővel szolgáljon, amelyet az Isten ad neki.” (1Pt 4,11) Továbbra is a régiók jelentik a mozgalom életében az egyes cursillisták és az egyházmegyei szint közötti fontos szerveződési formát. A 4. örök nap egyéni megélése és a

kiscsoportozás mellett szükség van tágabb találkozókra, lelki programokra. Öröndetes, hogy továbbra is nagyon aktív régiós élet folyik Újpesten, Rákosszentmihályon és Rákosmentén. Újjáalakult az észak-budai régió. Az Országos Koordináció egy ülést tartott az elmúlt évben. Ezen csak 3 egyházmegye (Esztergom-Budapest, Debrecen-Nyíregyháza, Vác) képviseltette magát. Előre kell lépni a kommunikáció terén. Ez nemcsak a külső – egyházmegyéek közötti –, hanem a belső, egyházmegyén belüli kapcsolatokra is vonatkozik. Szép ünnep keretében zajlott júniusban Horváth Zoltán atya ezüstmiséje, júliusban pedig Beöthy Tamás atya aranymiséje, melyeken mozgalmunk képviselői hangsúlyosan voltak jelen.

9. „Testvérek, a meghívásokat szabadságra szól, csak ne éljétek vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljatok egymásnak.” (Gal 5,13)

Június végén országos rektorképzőt tartottunk. 21 „jelölt” érkezett négy egyházmegyéből (Esztergom-Budapest, Eger, Vác, Kaposvár), köztük gyakorlott rektorok is. A visszajelzések kedvezőek, 3-5 évente érdemes ilyet is szervezni a munkatársképzők mellett, igény van rá. Elkészült a rektori munkát segítő CD, amelyen minden segédanyag megtalálható, ami a Cursillón szükséges.

10. „Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre; s mennyire szeretném, ha már fellobbanna!” (Lk 12,49)

A Táltos utcában tartott ultreyákkal egybekötve szeptembertől Munkatárs Iskolát indítottunk. Ez nem helyettesíti a korábbi munkatársképzőket, azonban jó alkalmat ad a potenciális munkatársakkal való ismerkedésre, a folyamatos tanulásra és lelki élmények szerzésére. Mivel ennek nincsenek hazai hagyományai, messze nem alakult ki a legmegfelelőbb formája és tartalma. Mivel minden cursillista számára nyitott, ezért alkalmas arra, hogy fennmaradjon a frissen végzetek lelkesedése, és feladatot kaphasson mindenki, aki tenni akar a Cursillóért.

11. „Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és példámon láttatok, azt váltsátok tettekre, s veletek lesz a béke Istene.” (Fil 4,9)

A jövő évben két férfi és két nő Cursillót tervezünk tartani. Fontos lenne a Titkárság és a régiók közötti kapcsolat megteremtése, a régiókban zajló élet megismerése, ami ebben az évben nem valósult meg. A jövő évre tervezett régiófelelősi találkozó kiindulópontja lehet az előrelépésnek ezen a téren. Ugyanilyen fontos lenne, hogy a Titkárság tagjai személyesen is részt vegyenek régiós eseményeken. Fontos feladat lesz az *Ideas Fundamentales* 3. kiadásának lefordítása és terjesztése. Mivel ez a Cursillo Mozgalom első számú alapirodalma, elengedhetetlen, hogy minden munkatárs alaposan megismerje. Elengedhetetlenül fontos a munkatársak fiatalítása és cursillós atyák aktivizálása. Folytatni kell a Munkatárs Iskolát és a rendszeres találkozókat. Nem szabad elengednünk a friss és lelkes cursillistákat.

12. „Dicsekszünk is veletek Isten egyházaiban: állhatatosságotokkal és hitetekkel, amelyet tanúsítottok a sok üldözés és zaklatás közepette.” (2 Tessz 1,5)

Októberben közösen ünnepeltük Arató Mártát születésnapja alkalmából. Márta „anyó” segítségére ma is lehet számítani: a beszédvázlatok felülvizsgálata mellett tevékenyen részt vesz a Kárpátján tartott Cursillókon. Nagy öröm számunkra, hogy egy korábbi lelkes és aktív cursillista, Babos Áron az esztergomi Szeminárium kispapja lett. Imádkozunk érte, hogy maradjon meg hivatásában és legyen ideje és módja a Cursillóban is szolgálni.

Hálát adok Istennek az elmúlt év ajándékaiért, amit a Cursillón keresztül kaptam, kaptunk Tőle. Kérem segítségét és a ti imáitokat is, hogy a Cursillo továbbra is az élet igazságát képviselje, legyen hiteles és vonzó az Istent keresők számára.

De Colores,

Kovács Ádám

„Valahányszor megnyílunk Isten hívása felé, Keresztelő Jánoshoz hasonlóan mi is Isten útját készítjük elő az emberek között.” (II. János Pál)

Papi lelkinapok

Székely János püspök atya meghívására 2013. október 7 – 8-án P. Jaume Mas Spanyolországból és Arsenio Patchon Mallorcáról lelkinapot tartottak cursillós papok számára Budatétényben. A papi elmélkedéseket Jaume atya vezetésével gondolták át, míg Arsenio a civilek és az atyák kapcsolataról, a Vezetők iskolájáról beszélt. A hazai egyházmegyék egy-egy képviselőt küldtek, a görög katolikus atyák többen is érkeztek. Jó hangulatban, személyes beszélgetésekkel telt a két nap.

Orosz Árpád görög katolikus parókus atya néhány fontos gondolatot oszt meg velünk az ott elhangzottak közül:

Kedves Cursillista Testvéreim!

Szeretnék megosztani veletek néhány élményt a mélyítő lelkigyakorlatról, amelyet két spanyol vendég tartott nekünk, cursillós papoknak.

A cursillo azért született, hogy az eltávolodottak megtapasztalják, hogy szeret az Isten.

A „grácia” (kegyelem) szót azok is értik, akik nem tanultak spanyolul. Felfigyeltem rá, hogy milyen fontos, és gyakori kifejezése ez az elmélkedéseknek, már a címekben is. Pénteken délelőtt hangzik el a „Kegyelem” beszéd, Mallorcán ez a „grácia habituala”-ról, a „megszentelő kegyelemről” szól. Azaz arról a kegyelemről, ami mindig rendelkezésünkre áll. Isten folyamatosan, a napsugárhoz hasonlóan lehetőséget ad, hogy „fürödjünk” ebben a kegyelemben. Ha nem bújunk a napernyő alá, akkor elérnek bennünket sugarai. Meglepő, hogy péntek délután nem a „Hit”-ről beszélnek, hanem a „grácia aktuale”-ről, a segítő kegyelemről. Ami pl. egy-egy cursillo alkalmával ott aktuálisan betölt bennünket. Bár ezek korábbi teológiai fogalmak, mégis mielőtt elmennénk a modernbe, keresnünk kell ennek a mélységét. Be kell valanom, hogy én sem értem még pontosan, csak érzem, hogy fontos... (Őszintén szólva én is kerestem ebben az előadásban a cím alapján a hitet, de inkább a Szentlélekről, a Szentháromságról, isteni segít-

ségről beszéltem.) S akkor értettem meg a szívemben, amit eddig a szóhasználatban nem figyeltem meg, hogy a „grácia”, a KEGYELEM végig vonul, és betölti a 3 napot. Szombat délután a „Kegyelem akadályai” (mi is így használjuk), vasárnap délelőtt pedig az „Élet a kegyelemben” előadás hangzik el. Talán apróság, de az „Élet a kegyelemben” cím nekem jobban tetszett, mint a „Kegyelmi élet”. Ha már a címeknél tartunk, csütörtök este az „Ismerd meg magad” helyett, (ami kicsit akár egy civil pszichológiai tréning címe is lehetne) ők valahogy így használják: „reflexió és őszinteség”.

Biztosan mindenkinek volt már olyan érzése, hogy milyen sűrű és hosszú a csütörtök este. Nálunk a város főterén gyülekeznek a jelöltek, s a munkatársak autóval egyszerre hozzák őket a házba, közben beszélgetve, ismerkedve. Csomagokkal együtt mennek be a nagyterembe, ahol a rektor elmondja a szükséges dolgokat, s hogy másnap reggel szilencium. Már a csendben cuccolnak a szobába, – s ami nagyon tetszik nekem, s mindenképpen követendőnek tartom, – a vacsora alatti szilencium alatt felolvasás van. Ezt a munkatársak olvassák fel az asztalok között járkálva, egymásnak átadva a könyvet.

Tudjátok milyen a vasárnap reggeli ébresztős éneklés? Este kihirdetik, hogy fél órával többet alhatnak (nehogy valaki korábban felkeljen), és az udvaron a rokonok, ismerősök, – akik a zárőnnepségre jönnek (50-100 fő) – énekelnek. Bekopognak mindenhova, nehogy valaki lemaradjon. S aztán még egy ölelésre is lemehetnek... A vendégek pedig elmennek közösen reggelizni...

Kicsit hiányoltam az előadásokból az Intenzívülőről való gondolatokat. Olyan szép szókapcsolattal használják rendszeresen: „a minden részletekre figyelő Mária...”

Az ultreya kérdésében nekünk óriási a lemaradásunk, sőt talán nem is értettük meg a lényegét. Mennyivel más, hogy ők vasárnap a zárón kihirdetik, hogy holnap este ultreya (mert van, ahol minden hétfőn este, vagy kéthetente, de legritkábban havonta van). A helyi rendszeres ultreya a cursillo szívdobogása!!!

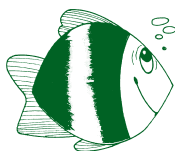
A mallorcai cursillókon: – Az asztaloknál 5 fő ül. – Nincs előre gyártott rajz (prekonceptiót adna a csoportnál készülő rajzhoz). Rajzlapra készítik, ezeket egymás alá kihelelyezik, s „független” bizottság pontoz. – A beszédeket nem lehet felolvasni. Kb. 50% a „törzsszöveg”, aminek el kell hangoznia, a többi személyes tanúságtétel. – Szombaton a „Szentség” beszéd 60-80 perc, nincs kiemelve a házasság a többi szentségből. – Nincsenek levelek, talán a vasárnap reggeli szerenád pótol valamit. (Őszintén szólva nem szívesen hagynám el a leveleket...) – Később a kiscsoportok létszáma maximum 6 fő, a lényeg a barátság és az őszinteség. Mióta „átjárunk” egymáshoz a verbita és jezuita oldalon, többször elgondolkodtunk a különbözőségeken. Tanulni szeretnénk egymástól, s természetesen keresni a közös gyökeret. Székely János püspök atya következő két fontos gondolata:

1. A kerék „felni” minél kisebb, minél közelebb vannak a rögzítő csavarok a tengelyhez, annál közelebb kerülnek egymáshoz is.
2. Minél közelebb kerülünk a gyökerekhez, annál közelebb kerülünk egymáshoz is. Szt Ágoston mondata irányadó: lényegesben egység, lényegtelenben szabadság, és mindenben szeretet.

Két óriási eredmény: 1. Hamarosan elkészül a közös „kék” imakönyv a zöld „Velem járó”-ból és a sárga „Úton Isten felé”-ből. 2. Megegyeztünk a beszédek (papi is!!!) közös „törzsszövegének” elkészítéséről, ami kb. 40-50%-ban adja majd az egymásba kapcsolódó láncszemeket, lényegét, s a többi személyes. Krisztus nem írt semmit papírra, egyszerű halászok és más emberek szívére bízta, hogy a Lélek által továbbadják. Végül fontos megemlíteni Arsenio nyilatkozatát, amely szerint feltétlenül olvassuk el Székely János püspök atyának a nemzetközi találkozáson mondott beszédét (ld. újságunk 2013/2. számában), mert annyira megfogalmazza a lényegét, hogy akár Eduardo Bonnín is aláírhatta volna...

Szeretettel:

Orosz Árpád atya

Cursillón voltunk...

85. női cursillo

„KRISZTUS SZÁMÍT RÁM...”

2013. szeptember 5–8-ig tartottuk meg Budatétényben a 85. női cursillót 24 jelölttel. Amikor kora tavasszal a Grémium felkért, hogy én legyek ennek a cursillónak a rektora, örömmel mondtam igent, mert csodálatos feladatnak éreztem, hogy az Úr-isten dolgaiban tevékenykedjem.

1999. júniusában végeztem a cursillót Leányfalun. A zárőnnepségen elhangzott mondat: „Krisztus számít rád”, azaz rám, teljesen megváltoztatta az életemet. Azóta Jézussal járom az utamat, mely időnként eléggé göröngyös, de van, hogy a göröngyök elfogynak, jönnek szép békés időszakok, szép napos ösvények, és az úton testvérekkel találkozom. Őket is Jézus küldi, egymást segítjük, építjük, együtt tudunk örülni és szomorkodni. A cursillo egyik legnagyobb ajándéka számomra, a testvérekkel való találkozás, a barátság melynek középpontja Krisztus. A barátok segítségére támaszkodva vállaltam el a rektorságot is. Tudtam, hogy rengeteg segítségre lesz szükségem, de azt is tudtam, hogy ezt önzetlenül megkapom.

Friss cursillistaként nem vállaltam munkatársi feladatokat, mert az akkori élethelyzetem ezt nem tette lehetővé, de hamarosan kiscsoportra találtam, és azóta is élvezzük egymás bizalmát, barátságát – már el sem tudnánk képzelni az életünket a rendszeres találkozók nélkül. Első munkatársaságom 2008-ra nyúlik vissza, amikor Arató Márta felkérésére Kárpátaljára mentem. Akkor még csak „csendes”, de már az őszi leányfalui cursillón „beszélős” munkatárs lettem. Dolgoztam Arató Márta, Juhász Mária, Velencei Kati rektorokkal. Jó volt tanulni tőlük, mindegyiküktől ellesseni dolgokat.

Nagy segítség volt Várdai Judit meghívása a júniusi homokkomáromi cursillóra, ahol munkatársként már úgy vettem részt, hogy a rektori teendőket figyeltem. Jó volt a rendszeres találkozás, a skype-on való felkészülés, az ottani atyákkal és munkatársakkal

való ismerkedés, barátkozás majd a néhány alkalom, amikor személyesen is tudtunk találkozni. Jó volt betekintést nyerni más egyházmegye cursillójába, nyitni az „óceán” felé. A Budatétényben rendezett rektorképző is rendkívül sokat segített a rektori feladatok elsajátításában, rendkívül sok munkát fektettek bele a szervezők, és nagyon hasznos volt. Ott még bohóckodtunk, de tudtuk, hogy legközelebb már éles helyzetben leszünk! Mi, új rektorjelöltek sokat tanultunk a tapasztalt rektoroktól, atyáktól, az ott elhangzott, gondosan előkészített témákból, feladatokból. Köszönet érte mindenkinek!

Az őszi cursillo azért is volt különleges, mert új volt a helyszín, és a munkatársak széphalmiak/hidegkútiak voltak: Arató Márta, Frankovits Rita, Juhász Mária, Marosi Andrea, Weisz Dóri, Solymosi Kati (ő majdnem széphalmi), Blahunka Kriszti. Volt egy „kültagunk” is, akit nagy szeretettel fogadtunk be: Varjú Viki. A felkért atyák: Székely János püspök atya és Linzenbold József atya Kisvárdáról.

A felkészülést már kora nyáron elkezdtük. A szabadságok miatt nem tudtunk minden alkalommal mindannyian összejönni, de aki itthon volt, az eljött. Sokat imádkoztunk, beszélgettünk, meghallgattuk egymás beszédeit, összebarátkoztunk. Egyik nyári napon négyen leutaztunk Kisvárdára, hogy találkozzunk József atyával. A hosszú vonatút is rendkívül jó alkalom volt a barátságunk elmélyítésére, evangelizálásra, mert visszafelé Andrea ott olvasta fel nekünk az Egyház beszédét.

Majd eljött a nagy pillanat, amikor a Szentlélekre hagyatkozva elkezdtük a 85. női cursillót. A három nap alatt mintha a béke és a szeretet szigetén lettünk volna. Az összes jelölt nyitott szívvel fogadta a programot, a papi és a civil beszédeket egyaránt. Bensőségesek voltak az asztalbeszélgetések, teljesen jól bírta mindenki a feszített tempót. Nyugodt szívvel mondhatom, hogy egy csodálatos hétvége volt. Érezhettük, hogy a munkatársi felkészülést mennyire kiegészítette a velünk lévő Jézus. Ő választott ki, Ő hívott és Ő segített minket. Ami szintén hozzájárult a há-

rom nap sikeréhez, az a rengeteg háttér-ima volt. Mindenki értünk imádkozott: a budapesti és a dél-dunántúli testvéreink, Szűcs Imre atya, sőt, még külföldről, Írországból és Mallorcáról is kaptunk bátorítást és imát!

Köszönöm a munkatársaimnak, János atyának és József atyának a sok segítséget és a szeretetteljes elfogadásukat. Öröm volt az Úrnak dolgozni!

De colores!

Korai Szandi rektor

ÚTON A HITELES KERESZTÉNYSÉG FELÉ...

Szakmai ártalom, hogy amikor részt veszek egy eseményen, mindig megnézem, hogy kik a szervezők, és kik a támogatók. A cursillo magasra tette a mércét, szó szerint a legmagasabbra, hiszen a szervezők napjaink egyházi és világi „apostolai”, a főttámogató pedig nem más, mint maga az Úristen. És hogy folytassam egy kicsit a szakmai hasonlatot, a cursillo esetében a főttámogató „megjelenése” nem a szokásos másodpercekben vagy percekben mérhető, hanem a három és fél nappól pontosan három és fél nap! Ilyet még nem látott a reklámvilág! Számomra a Jóistennek ez a folyamatosan érezhető jelenléte és lelke- met lángra gyújtó szeretete tette leginkább életre szóló élménnyé a cursillót! Most értettem meg igazán egy ismerősöm szellemes mondását, miszerint ő a világ legjobb doppingszerén él – a mindennapos szentmise és szentáldozás doppingján.

Persze ehhez az „eufórikus” állapothoz nélkülözhetetlen volt az a szeretetteljes közönség, amiben a cursillós napokat átéltük. A Boldog Ilona asztalhoz sokféle háttérből és életpaszttalattal érkezünk, de ennek ellenére, vagy talán pont ezért, nagyon őszintén meg tudtuk osztani egymással gondolatainkat, örömeinket és félelmeinket. A sokszínűség a nagy csoportra is jellemző volt, de szívünk megnyílását egymás iránt ez csak fokozta. Ugyanúgy tudtunk örülni

legfiatalabb, még tinédzser korú Rózsánk ártatlanul derűs gondolatainak, mint legidősebb, de lélekben talán legfrissebb Mártánk mélységesen bölcs szavainak.

És ahogy mondani szokták, mindez a szervezők és a vezető atyák nélkül nem jöhetett volna létre! Hálás vagyok, hogy a munkatársakban olyan példaképeket ismerhettem meg, akik valóban Krisztust hordozzák szívükben, és ezt hitelesen váltják cselekedetké és döntésekké a mindennapjaikban. Székely János atya és Linzenbold József atya pedig külön ajándékai voltak a cursillónknak! Én személy szerint úgy ittam magamba tanításukat, személyes történeteiket és szeretetteljes odafigyelésüket, mint egy „száraz csont”. Hála a Jóistennek, száraz csontjaim az elmúlt időszakban kezdenek újra étellel és hittel megtelni, és ehhez adott most egy újabb töltekezést a cursillo. Befejezésül János atyát idézem: „Életünk egy hosszú út, amelyen folyamatosan szeretni tanulunk”. A cursillo ennek a tanulási folyamatnak egy meghatározó állomása volt az életemben, köszönöm Jézusom, hogy megadtad nekem ezt az élményt!

De colores

Schmitt Petra

MUNKATÁRSI ÉLMÉNY: JÉZUS NÉLKÜL SEMMIT...

Amikor Szandi tavasszal meghívott erre a cursillóra, lelkesen igent mondtam, bele se gondolva, hogy ez szeptember első hetében lesz, amikor a 4 gyerekemnek iskolakezdés, a könyvek, füzetek beszerzése, csomagolása, az új gimnáziumban esetleg egy szülői értekezlet, és nekem is az első munkahét a nyári szabadság után. Mihelyt letettem a telefont, máris felelőtlennek és elbizonytalanodottnak éreztem magam. Miért mondtam kapásból igent?

Hogy a széphalmi munkatársakkal együtt lehessek, hogy ellessessem tőlük, hogyan szerethetem jobban a családomat, a környezetemet. Eddigi munkatársaságom tapasztalata, hogy sokkal többet kapok, mint adok. Remélem, a jó Isten elnézi ezt nekem, vagy talán ő akarja ezt így?

Linzenbold József atyát a hangjáról ismerem meg, s jöttem rá, hogy egy 6 évvel ezelőtti cursillón találkoztunk már, akkor is nála gyóntam. Kellemesen meglepődünk

a sikeres fogyókúráján. Bevallotta, hogy eddig azért nem sikerült lefogynia, mert önerőből próbálkozott, most viszont Jézussal együtt csinálja. Napról napra, amikor rááll a mérlegre, Jézushoz fohászkodik: „Ha te akarod Uram, akkor nem 130 kg-mal, hanem 105 kg-mal szolgáljak.” Számomra ez az alázat. Ezt az alázatot vittem haza a cursillóról. Hogy Jézus nélkül semmit, Vele mindent elérhetek. Ahogy a több mozgás, sok folyadék, másfajta ételek egészségesebb testet eredményeznek, úgy az ima, az Istennek adott időm, a nyitottságom a másik emberre egy odaadóbb és szeretetőbb Vikit.

Székely János atya közvetlensége, derűje és nyugalma fogott meg. A következő jó tanácsát megfogadtam és alkalmazom, idézem: „Finoman, röviden, de állandóan jelezni a férfinak, hogy mi van bennetek, nőkben.” Férjem gyakran mondja, hogy nem gondolatolvasó, amiben azért titkon mindeddig reménykedtem. Most ezt az illúziómat elengedtem, és bátran megosztom magamat, nem félek már attól, hogy feleslegesen teszem.

Fantasztikus asztalunk volt. Öt egészen különböző nő, akik őszintén, egymásra figyelve megosztottuk a minket akkor leginkább foglalkoztató kérdéseinket. Hitünk mélyült, reményünk erősödött. Szeretetet tanultam tőlük. A hétköznapijainkban imával gondolunk egymásra, ha fizikailag nem is tudunk olyan gyakran találkozni, lélekben hordozzuk egymást. Szandi felszabaldultsága és Istenre hagyatkozása óriási hatással volt mindannyiunkra. Példát adott, hogy tényleg a Szentlélek és nem mi vezetjük a cursillót. Ettől lett mindenki odaadó, segítőkész, fülig érő szájú, és ahogy a zárón megjegyezték rólunk: szép. Istennek hála minden kegyelemért!

De colores!

Timárné Varjú Viki

81. férfi cursillo

BIZONYOSSÁG VAN BENNEM

„Apa, te szerelmes vagy belém?” – tette fel a kérdést feleségem a hétvégén. Eltelt egy hét. Tegnap meg is emlékeztem a vasárnap-i záróünnepséget követő elválás fájdalomról, a hazaérkezésemről, az érzésekről,

amelyekkel beültem az autóba. Ritka pillanatai az életemnek, hogy valahol az az érzés fog el: álljon meg az idő, én innen nem akarok hazamenni. Olyan volt veletek lenni – leszámítva, hogy nem volt velem a családom – mintha a mennyben lennék. Igen, ilyennek képzelem, velünk Jézus, kézzel fogható, folyamatos jelenlétben és emberek, akikre egytől egyig a testvéremként tekintek, olyan boldogság, olyan biztonságérzet, amelyet Anyu ölében érezhettem. Fel is hívtam őt hazafelé, hosszan és sokat meséltem neki, hol voltam, mi történt velem, és a legfontosabb, hogy elmondtam neki, mennyire szeretem őt, és mennyi hála van a szívemben iránta. Majd hazaérve nyakamba ugrottak az évnitőről éppen hazafelé tartó gyermekeim, szép ünneplő ruhában, és a párom, ragyogó tekintettel, nagyon csinosan. Mi kell még? Ők a korona a vasárnapomra. Igazi teljesség, amit éreztem. Este fél kettőig beszélgettünk. Másnap este finom vacsorával vártam, együtt mindannyian. Nekem ez a harmónia. Minden estére kitaláltam valamit, amivel meglephetem a páromat (János atyának köszönet a tanácsért), segítve őt is, a gyermekeket is a szeptemberi tanévkezdet akadályainak könnyebbé tételében. A 4. öröknap ötödik estéjén feleségem mosolyogva azt mondta „Neked nagyon jót tett a cursillo. Örülök, hogy ott voltál.” Szeretném, ha ő is átélhetné ezt a csodát, életem páratlan élménye, hogy ott lehettem. Más dimenzióból látom a családomat, a barátaimat, a munkatársaimat. Másként tekintek a munkámra, bennem van Jézus és olyan boldoggá, töretlené, erőssé, bizakodóvá tett. Láttam, hogyan formálja át a Szentlélek a fiúkat, a társaimat. Bizonyosság van bennem. Mint amikor egy rosszul beállított objektíven keresztül nézel homályos, derengő foltokat, majd egy csapásra kristálytisztává, borotvaélessé válik minden. Végre elkezdtem látni... „Kész az én szívem, Istenem, kész az én szívem, éneklek és zoltárt zengek!...! Hálát adok neked, Uram, a népek között, zoltárral dicsérlek a nemzetek között, mert irgalmad felér az egekig, és hűséged a fellegekig.” (Zsolt 57,8-11)

Csákó Gyuszi, Dubai Laci, köszönöm, hogy két éven át kitartóan hívtatok. Neked Gyuri, pedig köszönöm az emberfeletti munkát. Soha nem felejttem el, amit kaptam tőled és a munkatársaidtól.

Boczkó Zsolt a Szt. Tamás asztaltól

ÉLETEM FORDULÓPONTJA

„Az Úr Illésként eloiszi mind, Kiket nagyon sújt és szeret” – nagyon gyakran tér vissza Ady Endrének ez a verssora a fülembbe, a gondolataimba, mióta eljöttem a cursillóról. Úgy érzem, hogy engem ezen a három napon keresztül ért el, és érintett meg igazán a Hit ereje. Megtapasztalni azt az erőt, fenséget, szeretetet, amit mi ezen a hétvégén kapunk még mindig szinte felfoghatatlan számomra, és azóta is minden nap hálát adok Istennek, hogy ennek részese lehettem. Naponta többször is beugranak, és magam előtt látom azokat a jelentekeket és csodákat, amik velünk megtörténtek, és ez minden nehézségen átsegít. Ha velem van a cursillón kapott kereszt, csak a kezembe kell fogni, vagy csak gondolnom kell rá, és megnyugszom. Azóta elhiszem és tudom, hogy Ő segít engem át a nehézségeken és irányítja életemet. Valamilyik nap mondtam feleségemnek, hogy azóta sokkal nyugodtabb vagyok, és könnyebben veszem az élet viharait, és ő is megerősítette azt, hogy ez kívülről is látszik rajtam. A három nap után sokáig olyan érzésem volt, mintha a Föld fölé járnék, és olyan öröm és boldogság volt

a szívemben, hogy szinte sugároztam azt magam körül. Ezt a környezetem is visszaigazolta és mindenki azzal fogadott, hogy „De megváltoztál! De jól nézel ki!” Nagy elhatározások is születtek bennem. A cursillo hatására már a következő héten megbeszéltem plébánosunkkal, Schunk János atyával, hogy úgy érzem, eljött az ideje annak, hogy részesüljek a szentgyónás szentségében, és ezt követően első áldozó is legyek. János atya fel is készítette erre, és két héttel a cursillót követően meg is történt első áldozásom, ami óriási élmény volt, és nagyon jól esett, hogy ezen részt vettek cursillós testvéreim is. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki ott volt, vagy imádkozott érettem ezen a napon. Az első áldozást követően ott maradtunk a templomban nyolcan-tizen, és Magyar Kriszta gitárkíséretével kb. fél órán keresztül énekeltünk és dicsértük az Urat, ami odavonzott más híveket is, és újra rengeteg erőt adott. Mostanában egyre többször azon gondolkodom, hogy azt az élményt, amit mi kaptunk a három napon, hogyan lehetne minél több emberrel megismertetni, hogy nekik is átalakítsa életüket olyan formán, mint ne-

kem. Ha családommal újra otthon leszünk Magyarországon, feltétlenül szeretném, ha a feleségem és majd, ha már elég idősök lesznek hozzá, a gyerekeim is részt vegyennek a cursillón, hogy még magasabb szinten tudják megélni az Istenhez való viszonyukat. Azt gondolom, hogy életem egyik nagy fordulópontja volt ez a három nap, azóta egészen máshogy nézem a világot és benne magamat, egészen más céljaim vannak a jövőmmel kapcsolatban. Még egyszer szeretnék köszönetet mondani Scharle Andrásnak, aki meghívott erre a csodálatos három napra, az összes szervezőnek, akik áldozatos munkájukkal lehetővé tették ezt a nagyszerű élményt számunkra és az összes résztvevőnek, akik között, és akikkel közösen megélhettük ezt az érzést. Természetesen azoknak is köszönet jár, akik imádkoztak azért, hogy ez a cursillo így sikerüljön, ahogy sikerült. Nagyon jól tették dolgukat. „Óh, bár adna a Gazda patakom sodrának medret, biztos utakon vinni tenger felé...” (Babits Mihály)

De Colores,

Radzik Károly

Élmény, tanúságtétel

ÚTON

„Székely János püspökatyához van szerencsém? De hiszen én ismerem püspök atyát, én is a Mária Rádiót hallgatom” mondta a hegyi pásztor, és kezét nyújtva levette a kalapját. Na de ne szaladjuk annyira előre, annál is inkább mivel az iméni jelenetnél már menni is alig bírunk. Ugyanis az augusztus 9–16. között rendezett Mária úti zárandoklat utolsó, 130 km-es, Jobbágyfalva – Csíksomlyó közötti szakaszán szerzett tapasztalataimról írok. Kicsit tartottam tőle, hogyan fogom bírni, meg milyen felszerelést kell vigyek, hogyan készüljek az ismeretlenre. A zárandoklatól nem volt elvárásom, mert az eddigiék-

től mindig többet kaptam, mint amit vártam. Összekészítettem a túlélő felszerelést, gyalogoltam, 15 km-es nagy túrát tettünk, szóval készültem. Amire nem készültem fel: hogy legalább 5 liter folyadékot fogok inni naponta, és majdnem annyit ki is izzadok; hogy 30 km hegymászásig terjed a teljesítőképességem, és azt el is fogom érni; hogy olyan lelki mozgások fognak bennem végbe menni, amikben eddig nem volt részem. Tapasztaltam viszont: – hogy a cursillo milyen jó alapot biztosít a zárandokoknak (majdnem az egész csapat cursillósokból állt). Figyeltünk egymásra, és pillanatok alatt mélyen tudtunk önmagunkról beszélni, ettük egymás ételét, ittuk egymás italt, segítettük egymást felszerelésben, ru-

hában, cipekedésben, a sebek ellátásában, lelki hordozásban. – hogy a férfiak milyen áldozatot tudnak és képesek jó cél érdekében hozni. Volt, aki testi adottságánál fogva nem bírja a hegymászást, de a felesége iránti szeretetből és önévelés céljából meghozta ezt az áldozatot, a kapcsolatuk jobbítása érdekében. – hogy mennyivel más egy túra és a zárandoklat, ha reggel az első fájdalmas lépést (hét hólyaggal a talpamon) a keresztet követve Isten nevében teszem meg, és János atya elmélkedésével indulok utamra. Akkor könnyebb tíz-tizenkét órát túrni a nap hevét, énekelve megmászni a legmagasabb hegyeket is. Délután János atya újabb gondolatébresztőjével átgondolva életünk egy-egy részletét, csendben zárandokolva a he-

gyek között, majd este a 30 km után hálát adva, hogy jó úton vagyunk. Együtt erre is, és külön dolgokra is képesek vagyunk. – hogy a zarándoklaton tapasztalhatók féltelmet is. Az egyik faluba érkezve este indultunk mosakodni. A „fürdőszoba” egy kb. 100 méterre lévő gémeskút volt. Csepergett az eső, sötétedett, jobbra mozgott a bokor. Valaki megszólalt, ez biztos egy medve. Nevettünk rajta, de együtt bátrak voltunk. Visszaérve tapasztaltam, amit a sötétben nem vettem észre, hogy nincs meg a szemüvegem. A gémeskútnál hagytam! Vissza kell mennem! Idő közben nyomasztó sötét lett. Elemlámpával a kezemben előre hátra világítva botorkáltam, majd csúszkálva rohantam, mert nemcsak jobbról zörgött a rekettyés, hanem mindenhol. Egy pillanatra megálltam, és hallgatóztam. Éreztem, hogy lüktet a vérem, szorul a torokom...kapkodom a levegőt. Egy-egy villám jótékonyan bevilágította a terepet. Izmaim és idegeim pattanásig feszültek. Váratlanul közvetlen mellettem megzörrent valami. Futás! Félve ugyan, de a szemüveg irányába futottam. Felkaptam és rohantam vissza, nem tudva mikor, honnan ront rám a vadállat, de tudva, hogy előle nem lehet elmenekülni. Tarkómban éreztem a medve leheletét. Zihálva estem be az ágyba, a sötétség démona, az állítólagos medve elől. Fáradságom ellenére is eltelt egy jó idő mire meghallottam társaim szuszogását, és horkolásuk közösségre hívott engem is. Megnyugodva tudtam átadni magam a Béke Fejedelmének.

Egy zarándoklaton többek között kellően nyitottnak kell lenni, és lazán kezelni bizonyos dolgokat. Egyik alkalommal a nap vége felé fáradtan bizonytalanok voltunk, melyik úton menjünk tovább. Megkérdeztünk egy székely embert: merre menjünk, és milyen messze van a település? Mutatta az utat és mondta, hogy úgy egy kilométerre. Mikor már egy ideje mentünk a jelzett irányba, gyanús lett a dolog, hogy nem jó az irány. Aztán kb. 2,5 kilométer után megérkeztünk a keresett faluba. Azután gyakran emlegettük azt a bizonyos „székely kilométer”-t.

A gyönyörű természet, a mély elmélkedések és beszélgetések közösséggé formáltak bennünket. Csíksomlyón első utunk a kegytemplomba vezetett. A hetes vározás és töltekezés után minden feszültség és lelki teher nélkül nagy szabadság-

ban tudtam az Úr elé járulni. Olyan mély lelki béke és nyugalom töltött el, amit csak Isten tud adni. Elé vittem családomat, feleségemet, gyerekeimet, barátainkat, majd a mindannyiunk vágyát és kérését tartalmazó kéréslistát az Úr asztalára helyeztük. A test próbája volt ez az út, és igazi lelki próbatétel is. Mindkettőben megerősödve tértem haza.

Istennek, János Atyának, a szervezőknek és a résztvevőknek legyen hála!

De colores!

Várdai Pál

ÚJRA ISTENRE BÍZNI AZ ÉLETEM...

A cursillo elvégzése után sok-sok évvel is nagy élmény egy olyan lelkigyakorlaton részt venni, mely az ott tanultakra, tapasztaltakra épít, és az évek során esetleg megfakuló „színeinket” megpróbálja felfrissíteni, új lendületet adva a küldetésnek: Krisztus számít Rád! Az idén október 11–13. között Budatétényben a Verbita rend új lelkigyakorlatos házában volt alkalmunk töltekezni Székely János püspök atya és Herpy Gyuri atya segítségével.

János atya Ábrahám történetének kifejtésével kezdte az elmélkedések sorát. Számomra az átelmélkedett bibliamagyarázatok mindig adnak valami fontos új szempontot, ahogy még sohasem gondoltam a történetre, hogy mennyire általános, örök érvényű mondanivalót hordoz. A hit kapuján átléptem-e már? El tudom-e fogadni, hogy amit Istentől kapok, az biztosan jobb, mint ami az én emberi látásmódom szerint csábító? Hagyom-e, hogy Isten felemelje a tekintetemet, vagy ragaszkodom a saját elképzeléseimhez? Oda tudom-e adni az életemet teljesen? Krisztus engem is hív, de engedem-e, hogy tekintete szíven találjon? És sok ezekhez hasonló kérdés, amelyeket nem lehet egy pár óra alatt megválaszolni, az életem lehet a válasz. Isten azt akarja, hogy rábízam az életemet, és ő alkalmasá tesz arra a szolgálatra, amelyre meghív. Más történetek a hálaadás fontosságát állították eléink. Elmélkedhettünk a szíriai Námán, és a jerikói vak történetéről. A szenvedésben Isten segítségét tudom-e bizalommal kérni? Tudok-e Jézus szemével látni? Tudok-e elindulni az életszentség

útján? Akarok-e kegyelemben élni? Amit ezen a hétvégén kaptam, talán nem meglepő, feladat! Újra és újra Istenre bízni az életem, hagyni, hogy a kegyelme átformáljon a hitet élő HITELES emberré, és hálásnak lenni minden nap!

De colores!

Siketné Krisztik Ceci

BELSŐ GYÓGYULÁS

Tavaly végeztem a budatétényi a cursillót. Nekem sajnos a 4 nap nem volt nagyon örömteli, sok lelki és testi problémával küzdöttem még akkor.

Idén nyáron a Cursillo honlapját olvasgatva megakadt a szemem a híradáson: cursillós elmélyítő lelkigyakorlat lesz októberben Budatétényben. Rögtön jelentkeztem, de kiderült, hogy betelt a létszám, várólistára kerülhetek. Megköszöntem, és azt válaszoltam, hogy ha ott a helyem, akkor Jézus elintézi, hogy ott legyek. És néhány hét múlva jött a levél, valaki visszalépett, „úgy látszik, mégis itt a helyed!” Köszönöm, megyek – válaszoltam.

A lelkigyakorlatra így ismeretlenül belesöp-penve nagy érdeklődéssel vártam társaimat. Szobatársnőmmel nagyon jól megértettük egymást, Aranka nagyon segítőkész, kedves hölgy, kellemes órákat töltöttünk együtt. Nem vártam el semmit előre a lelkigyakorlattól. Székely János püspök atya személye garancia volt számomra. Három évvel ezelőtt az én lányom felnőtként, 29 évesen, részesült nála a Bémálás szentségében. Tavaly márciusban pedig lelkigyakorlatot tartott a csepeli Jézus Szíve Plébánián, melyen sokan részt vettünk nagy örömmel. Szoktam hallani a Mária Rádióban a beszélgetések során, és nagyon szeretem, amikor verset mond.

A lelkigyakorlat első témája Ábrahám története volt, amely a keresztény élet és hit alapja. A teljes önátadás, a tökéletes bizalom és a hatalmas szeretet élő kapcsolatot eredményez Krisztussal. Jézus engedelmisséget vár el tőlünk az Atya parancsai iránt is. Kérjük segítségét, hogy ábrahám hitű életet élhessünk. „Házi feladatul” kaptuk, hogy gondolkodjunk el, hol tartunk a hitben, engedjük-e, hogy Jézus Krisztus tekintete szíven találjon

bennünket, tudjuk-e szabadon átadni magunkat Neki.

A püspök atya beszélt még az eredeti cursillós mozgalmról is, amely férfiaknak indult, az alapítóról Bonnínról, majd a laikus szentekről, akik nagy többsége házaspár.

János atya rávilágított a legfontosabbra, hogy egy hely van a világon, ahová a gonosz nem tud beférkőzni, és ez a hálás, szeretettel teli szív! Ha Jézus áll a közép-pontban, akkor nagy szeretet támad Isten iránt és mások iránt is. Kiemelte, hogy azok a megajándékozottak, akiknek telve a szívük hálával, örömmel, hatalmas terheket tudnak cipelni.

Nagyon tetszett tanúságtétele arról, hogyan indul el naponta: kinéz az ablakán, és azt mondja magában, „Isten is ezt látja, milyen gyönyörű a világ!” Nagy szeretettel néz kifelé, felindítja magában azt az érzést, hogy jól sikerüljön a napja, s addig áll ott, amíg meg nem érzi ezt valóban a szívében. Szombat reggel Herpy György atya előadását Sik Sándor „Hiszek” c. versével indította: „Nincs benne így-úgy, bárcsak és talán, / Igen és nem, kereken magyarán...” A hit személyes találkozás Istennel, mely Tőle indul el, és az ember csak válaszol rá. A hit önmagában nem elég. A szívet a ke-

gyelem nyitja meg, az ember rábízta magát Krisztusra, és tanúságot tesz róla az emberek előtt: „hiszem és vallom, szeretem és élem”.

Elmondta, mennyire szükséges, hogy jó énképünk legyen, ezért fontos a dicséret, a megerősítés, az elismerés, az öröm adása és kapása, másban meglátni a jót, és hálát adni érte. Így tudjuk Istent szeretni. Néhány személyes gyerekkori példát említett az életéből, mely miatt később önbizalomhiánnyal küszködött, saját rossz énképétől szenvedett. De Jézus azt akarta, hogy pap legyen, és Ő tette alkalmassá a szolgálatra. A hit olyan fény, amely a szenvedést is be-
ragyogja, növekedni lehet alatta. Ez a megnyilatkozása annyira megérintett, hogy a sebek belőlem is feltörték, és Jézus a könnyeim által gyógyította azokat. A lelkigyakorlat elmélyítette bennem, hogy mivel Isten alkotott minket olyannak, amilyenek vagyunk, Ő akart, és Ő így gyönyörködik bennünk, el kell fogadnunk magunkat.

Egy másik elmélkedésben György atya beszélt a Szentlélekről, a Szentháromság és az Eucharisztia titkáról. Kiemelte, hogy nem szentmisét megyünk hallgatni a templomba, hanem áldozatot bemutatni. Rámutatott, hogy mit tudunk mi adni Istennek. Az egész hét fáradt-

ságát, munkáját, ami nagy kincs, mi magunk sem becsüljük. A világ a mi szeretetünkben él, és mi áldás vagyunk a világ számára. Vágyódunk rá, hogy valaki ki-
mondja, elismerje.

Nagyon jók voltak a kiscsoportos megbeszélések, mindenki azt a gondolatot ragadta ki a Szentírasi részekből, amely a legközelebb állt hozzá, ami foglalkoztatja az életben is. Lehetőség volt mindkét napon gyónásra, Székely János püspök atyával beszélgetésre. A Szentmiséket nagyon meghittten és bensőségesen éltem át, különösen az Istentől kapott adottságaink átélmélkedését, és a Szentségimádást.

Szívem telve van hálával, hogy részt vehettem ezen a cursillós lelkigyakorlaton, amely belső gyógyuláshoz előmozdította. Boldog vagyok, hogy nagyon sok kedves, segítő, Istennel járó testvérrel ismerkedtem meg, néhányval közülük barátságot is kötöttem. Október 30-án elmentem a cursillós szentmisére a Táltos utcába, ahol néhányval újból találkoztam, és részt vettem a Vezetők Iskolájának 2. alkalmán. Örülök, hogy a Cursillo új oldalával is megismerkedhettem, és szeretnék továbbra is részt venni ennek a csoportnak a munkájában.

Jákli Lászlóné, Ilonka

Könyvajánló!

FERENC pápa: Lumen fidei, a hit világossága kezdetű enciklikája. Fordította Diós István. (Pápai megnyilatkozások 48.) Szent István Társulat, Bp. 2013.

Ferenc pápa első enciklikája a Hit éve alkalmából. Néhány gondolat az enciklikából:

Hinni azt jelenti, hogy ráhagyatkozunk az irgalmas szeretetre, amely mindig befogad és megbocsát, amely támogat és irányítja az életünket, és hatalmasnak mutatkozik abban, hogy helyrehozza történelmünk torzulásait.../13./

*

A hit nem magánügy, nem egyéni felfogás, nem szubjektív vélemény, hanem meghallásból ered, megvallásra van rendelve, és hirdetéssé kell válnia. Ugyanis „hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse? (Róm 10,14).../22./

*

Aki megnyílt Isten szeretete előtt, meghallotta az ő hangját és megkapta az ő világosságát, ezt az ajándékot nem tarthatja meg magának... A hit – mondhatjuk – érintkezéssel terjed, személytől személyig, miként egyik kanóc a másiktól lobban láng-ra. A keresztények a maguk szegénységében olyan termékeny magot vetnek el, amely nagy fává terebélyesedik, és be tudja tölteni gyümölcseivel a földet.../37./

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság, XII. Táltos u. 16.

Kiscsoportok és ultreya váltakozva kéthetente szerdánként,
a meghirdetett időpontokban

Megyeri Attila: megyeri.attila@citronut.hu

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia, II. Kossuth L. u. 13.

Ultreyák negyedévenként, külön meghirdetve

Marosiné Váradi Andrea: marosineandi@gmail.com

Belvárosi régió

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia, V. Március 15. tér 2.

Minden hónap második és negyedik csütörtökén,
az esti 6 óras mise után, váltakozva kiscsoport és ultreya

Rébay Lajos: rebaybt@yahoo.com

+36-20-931-6600

Észak-pesti régió

Újpesti Katolikus Kultúrház, IV. István tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya

Bernolák Béláné, Melinda: bermolak35@freemail.hu

+36-20-450-0292

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály Plébánia, XVI. Templom tér 3.

Minden páros hét hétfőjén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián. Negyedévenként ultreya, külön meghirdetve.

Maróti Lászlóné, Gabi: maroti.gabi@gmail.com

+36-30-338-4248

Rákosmente régió

Budapest-Rákocsaba-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia,
XVII. Szabadság sugárút 39.

Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya.

Telek Mihály: telemihaly@t-online.hu

+36-30-514-0961

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Közösségi Ház, XIV. Kassai tér 34.

Minden hónap első és harmadik hétfőjén, este 6 órakor ultreya

Földes Mária: foldes.maria55@gmail.com

Pintér István: pinter963@gmail.com

TOVÁBBI CURSILLÓS PROGRAMOK A 2014-ES ÉVBEN

82. férfi cursillo: 2014. március 20 – 23.

Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Rektor: Komor István,

jelentkezés, információ: 30/6278939

komor.csalad@t-online.hu

86. női cursillo: 2014. március 27 – 30.

Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Rektor: Juhász Károlyné Kati,

jelentkezés, információ: 30/5701235

juhaskat@gmail.com

83. férfi cursillo: 2014. november 20 – 23.

Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Rektor: Várdai Pál,

jelentkezés, információ: 20/2602440

vardai.pal@gmail.com

87. női cursillo: 2014. november 13 – 16.

Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Rektor: Weisz Theodóra,

jelentkezés, információ: 20/3533945

dweisz@freemail.hu

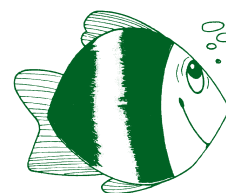
Lelkigyakorlat: 2014. okt. 10–12.

Tahi, Szív Lelkiségi Központ

Jelentkezés: Velencei Kati,

velkatalin@freemail.hu

06-20/426-2716

Kedves Cursillós Barátaink!

Az év végéhez közeledve a Cursillo Alapítvány pénzügyi helyzetét áttekintve azt mondhatjuk, átlagos évet zárunk. Bevételeink évek óta kétféle forrásból adódik: egyrészt az adó (SZJA) 1%-ból, másrészt az általatok befizetett adományokból. Idén, sajnos, mindkét helyről kevesebb érkezett, mint az utolsó három évben, de nagy örömünkre a Nemzeti Együttműködési Alap által kiírt pályázaton 250.000,- Ft-ot nyertünk működési célú támogatásra. Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy támogatást nyújtsunk az ez évben megtartott 6 cursillón résztvevő jelöltek és munkatársak részvételi díjaihoz, alkalmanként 30–40.000,- Ft összegben. Biztosítani tudtuk a keresztek és imakönyveket, továbbá a *De Colores* hírlevél két alkalommal történő nyomdai kiadásának és postaköltségeinek finanszírozását. Nagy öröm az Alapítvány számára, amikor nagyobb összegű adomány érkezik, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is! Ez éven fordult elő először, hogy ugyanattól a személytől minden hónapban 1000,- Ft érkezett az Alapítvány számlájára. (Gondolom megbízást adott a számlavezető bankjának a rendszeres átutalásra.) Úgy hiszem, ez egy nagyon jó formája a támogatásnak! Talán havi 1000,- Ft nem nagyon megterhelő az adományozónak, de az Alapítványnak nagyon sokat jelent! Eddigi adományaitokat hálással megköszönve bízunk jövőbeni támogatásokban.

Számlaszám: 11710002-20080949 (Cursillo Alapítvány)

Pallos Zsuzsa
Alapítványi Titkár

Bensőséges, kegyelmekben
gazdag, örömteli karácsonyt
és áldott újesztendőt kívánunk
mindnyájatoknak!

Cursillo Titkárság
1051 Bp. Hercegprímás u. 7.